

Države članice mogu nadzirati poštuju li pravila o zaštiti potrošača društva koja, iako imaju poslovni nastan u drugoj državi članici, na njihovom području pružaju elektroničke komunikacijske usluge

Nasuprot tome, ne mogu obvezati takva društva da na njihovom području osnuju podružnicu ili društvo kćer

UPC je društvo osnovano u skladu s luksemburškim pravom koje s područja Luksemburga naplatno pruža pakete usluga radijske i audiovizualne radiodifuzije koja se može primiti putem satelita i podvrgnuta je uvjetovanom pristupu. Te usluge pružaju se pretplatnicima u drugim državama članicama, među kojima i u Mađarskoj.

Nastavno na pritužbe koje su podnijeli pretplatnici UPC-a, mađarska tijela zatražila su od UPC-a dostavu informacija o njegovom ugovornom odnosu s jednim od njegovih klijenata. Međutim, UPC je odbio dostaviti te informacije uz obrazloženje da, s obzirom na to da je njegovo sjedište u Luksemburgu, mađarska tijela nisu ovlaštena započeti postupke nadzora u odnosu na njega. Budući da nisu dobila zatražene informacije, mađarska tijela odredila su UPC-u novčanu kaznu. S obzirom na to da je UPC podnio tužbu kojom osporava tu novčanu kaznu, Fővárosi Törvényszék (sud u Budimpešti, Mađarska) želi znati, u biti, jesu li mađarska tijela ovlaštena na temelju prava Unije nadzirati djelatnost UPC-a u Mađarskoj.

Svojom današnjom presudom Sud ističe da usluga koju pruža UPC predstavlja „elektroničku komunikacijsku uslugu“. U tom smislu Sud navodi da Direktiva o ovlaštenju¹ dopušta državama članicama zahtijevanje registracije početka pružanja takve usluge na njihovom području. Također, Direktiva dopušta državi članici na čijem se području nalaze primatelji te usluge da podvrgne njezino pružanje određenim uvjetima specifičnima za sektor elektroničkih komunikacija.

Stoga, kad zaprimе pritužbu ili vode istražni postupak na vlastitu inicijativu, nacionalna tijela mogu od poduzeća zahtijevati informacije potrebne za provjeru poštovanja uvjeta vezanih za zaštitu potrošača. U tom kontekstu, države članice mogu započeti postupke nadzora u pogledu djelatnosti na svojem području pružatelja elektroničke komunikacijske usluge s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Unije.

Nasuprot tome, **države članice ne mogu od tih pružatelja zahtijevati osnivanje podružnice ili država kćeri na svojem području** jer bi takva obveza bila protivna slobodi pružanja usluga.

NAPOMENA: Zahtjev za prethodnu odluku dopušta sudovima država članica u okviru spora koji se pred njima vodi da upute pitanje Sudu vezano uz tumačenje prava Unije ili valjanost akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Nacionalni sud mora sam odlučiti o predmetu u skladu s odlukom Suda. Ta odluka isto tako obvezuje sve ostale nacionalne sudove koji bi vodili postupak o istom pitanju.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

¹ Direktiva 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL L 108, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.), kako je izmijenjena Direktivom 2009/140/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. (SL L 337, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 68.).

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708